

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๗๒๘/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๑๙๔๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง

นายสมชาย ปรีชาศิลป์กุล ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
 นางสาวนันทมน คงเจริญ ที่ ๒
 นางสาวดรุณี ไพศาลพาณิชย์กุล ที่ ๓
 นายปารณ บุญช่วย ที่ ๔
 นายรังสฤษฏ์ กาญจนวงนิษฐ์ ที่ ๕
 นายชำนานู จันทร์เรือง ที่ ๖
 เด็กหญิงผกายเมย เกิดสว่าง ศิลารักษ์
 โดยนางสาวพรสุข เกิดสว่าง ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๗
 นายชัชวาลย์ ทองดีเลิศ ที่ ๘
 นายวิทยา ครองทรัพย์ ที่ ๙
 นายชนกนันทน์ นันตะวัน ที่ ๑๐

นายกรัฐมนตรี ที่ ๑
 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒
 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ ๓
 คณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา)

สำเนาถูกต้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

(นายสุรศักดิ์ ผอ.ยทอง)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบมีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (Particulate matter with diameter of less than ๒.๕ micron) ในบรรยากาศทั่วไป โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยจำนวน ๑๗ จังหวัด ในช่วงเวลาต่อเนื่องระหว่างเดือนมกราคม ปี ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน มีปริมาณเกินมาตรฐานจนเป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีแหล่งกำเนิดมาจากการเผาในที่โล่งและในป่า การขนส่ง การผลิตไฟฟ้าและโรงงาน และแหล่งกำเนิดทางอ้อมจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมงไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ซึ่งปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีปริมาณเกินมาตรฐานดังกล่าว ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบและประชาชนจำนวนมากทั้งแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรัง และก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ เป็นเหตุยกยันตรายต่อสาธารณสุขชนอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการสั่งการเมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุยกยันตรายต่อสาธารณสุขชนอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษที่อาจกระทบต่อชีวิต สุขภาพ ร่างกายของประชาชน ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย และความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแล เร่งรัด และเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในกรณีที่น่าปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง รวมถึงการกำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการวางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนกำกับดูแลในเรื่องหลักทรัพย์ ธุรกิจหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

/องค์กร...

องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยังมีอำนาจหน้าที่ตามแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามแผนปฏิบัติการด้านการลงทุนระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่นักลงทุนให้มีความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทขนาดใหญ่ และห่วงโซ่อุปทานของบริษัทที่อาจก่อผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน รวมถึงเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายที่เกิดขึ้นอย่างทันท่วงที เพื่อไม่ให้มีการกระทำใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีปริมาณเกินมาตรฐานเป็นจำนวนมากและเป็นเวลาต่อเนื่องมายาวนาน และสั่งการให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันและระงับปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ไม่ให้มีปริมาณเกินมาตรฐาน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทย่อย บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทาน ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจในกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน แต่ไม่พบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการดำเนินการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายที่เกิดขึ้น หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแต่อย่างใด โดยผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสี่ทราบถึงสภาพบรรยากาศทั่วไปโดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยในช่วงเวลา ต่อเนื่องหลายเดือนที่ผ่านมา กลับเพิกเฉยไม่ใช้อำนาจสั่งการตามกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไปโดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยมีปริมาณเกินมาตรฐาน เป็นเวลาต่อเนื่องหลายเดือนจนเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบและประชาชนจำนวนมาก ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบไม่มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด จึงนำคดี มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด รวมทั้ง

/บุคคลซึ่ง...

บุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง ในสถานการณ์วิกฤตระดับที่ ๔ เพื่อพิจารณากลับกรองแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เสนอผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นการเร่งด่วน

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในสภาวะวิกฤตและต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนและทันที เมื่อปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กมีค่ามากกว่า ๑๐๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร รวมถึงต้องควบคุมดูแลให้รัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรับปรุงแก้ไขแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง ให้บรรลุผลตามเกณฑ์ค่ามาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงและเพียงพอของประชาชน

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลควบคุม (Regulator) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทย่อย บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทาน ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจและกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ทั้งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ และหรือการดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อข้ามพรมแดนมายังประเทศไทย ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิดมลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทย

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบฟ้องรวมสองข้อหา ดังนี้ ข้อหาที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวและประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ กำหนด ข้อหาที่สอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนด ในการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิดมลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทย ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า ศาลจะรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบในข้อหาที่สองไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบและประชาชนจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไปโดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย ในช่วงเวลาต่อเนื่องระหว่างเดือนมกราคม ปี ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน มีปริมาณเกินมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไปมีค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบและประชาชนจำนวนมาก ทั้งแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรัง และก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุข อันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หากปล่อยทิ้งไว้เช่นนี้จะอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบเห็นว่า สถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทย่อย บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทานห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจในกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ทั้งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ และหรือการดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ส่งผลกระทบ

/ข้ามพรมแดน...

ข้ามพรมแดนมายังประเทศไทย ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิดมลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทย กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีนี้แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะเป็นคณะกรรมการในหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คงมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ในการวางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนกำกับดูแลในเรื่องหลักทรัพย์ ธุรกิจหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ การปฏิบัติหน้าที่หรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมิได้เป็นผลโดยตรงต่อความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องข้อหาที่สอง ที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สอง ในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากเหตุมลพิษฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ PM ๒.๕ อันเป็นผลโดยตรงจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น ในประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทจ. ๕๕/๒๕๖๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรายงาน

/การเปิดเผย...

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒๐) ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทย่อย บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทานห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจในกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ทั้งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ และหรือการดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อข้ามพรมแดนมายังประเทศไทย ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิดมลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทย ประกอบกับแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ กำหนดอำนาจหน้าที่และบทบาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไว้อย่างชัดเจนในการกำกับดูแลไม่ให้ภาคธุรกิจดำเนินกิจการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นคณะกรรมการในหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทานห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจในกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ทั้งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ และหรือการดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อข้ามพรมแดนมายังประเทศไทยได้ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ติดตามตรวจสอบหรือกำกับดูแลให้มีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูลที่รอบด้านครอบคลุมอันก่อให้เกิดมลพิษจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสิทธิมนุษยชน ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ออกกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคธุรกิจดังกล่าวเพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือเสียหายต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมด้วย แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าและหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดในฐานะหน่วยงานผู้กำกับดูแล ทำให้เป็นส่วนหนึ่งในการก่อให้เกิดละเมิดแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้... (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้... (๒) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาตลาดเงินกับดูแลในเรื่องหลักทรัพย์ ธุรกิจหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้ององค์การที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ การออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน การเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการและการป้องกันการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ อำนาจดังกล่าวให้รวมถึง (๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้... มาตรา ๑๖/๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการกำกับตลาดทุนมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น โดยต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ก.ล.ต. วรรคสอง บัญญัติว่า อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับตลาดทุนตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึง (๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดในเรื่องการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ การออกและเสนอขายหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ สำนักหักบัญชี นายทะเบียนหลักทรัพย์ สมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ และการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (๒) รายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะต่อคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด (๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. หรือเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและประชาชนจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป

/โดยเฉพาะ...

โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย ในช่วงเวลาต่อเนื่องระหว่างเดือนมกราคม ปี ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน มีปริมาณเกินมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ก่อให้เกิดอันตราย ต่อสุขภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบและประชาชนจำนวนมากทั้งแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรัง และ ก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หากปล่อยทิ้งไว้เช่นนี้จะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของ ประชาชน ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบเห็นว่า สถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงาน การเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบ หรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทลูก บริษัทย่อย บริษัทร่วมค้า หรือการลงทุนในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามห่วงโซ่อุปทาน ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจและกิจกรรมหลัก ให้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้าน ถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ทั้งที่เกิดขึ้นจากการดำเนิน ธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ หรือการดำเนินธุรกิจดังกล่าวได้ส่งผลกระทบข้ามพรมแดน มายังประเทศไทย ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิด มลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทย จึงนำคดี มาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติม ในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงานในลักษณะอื่น เพื่อให้มีการเปิดเผย ข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ในการวางนโยบายการส่งเสริม และพัฒนา ตลอดจนกำกับดูแลในเรื่องหลักทรัพย์ ธุรกิจหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยที่ยังไม่ปรากฏว่าได้มีการแก้ไข พระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมถึง การกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูลในแบบ ๕๖ - ๑ One Report

/ถึงผลกระทบ...

ถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างอ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ การปฏิบัติหน้าที่หรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมิได้เป็นผลโดยตรงต่อความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้าง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างไว้พิจารณาได้

กรณีอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report ตามแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เห็นว่า เมื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ แผนปฏิบัติการดังกล่าวเป็นกรอบนโยบายระดับชาติที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประชาชน และชุมชนไม่ให้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอันเป็นผลจากการประกอบธุรกิจ ป้องกัน บรรเทา หรือแก้ไขปัญหาหรือผลกระทบเชิงลบอันเกิดจากการประกอบธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมแนวทางการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อและเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน โดยมุ่งหวังให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และกำหนดให้แก้ไขพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการดังกล่าวด้วย ซึ่งยังไม่ถึงขั้นจะต้องนำไปสู่การกำหนดประเด็นเพิ่มเติมในแบบ ๕๖ - ๑ One Report หรือกำหนดแบบหรือวิธีการรายงาน ในลักษณะอื่น เพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลเปิดเผยอย่างรอบด้านถึงผลกระทบหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรที่ต้องเผาและเป็นแหล่งกำเนิดมลภาวะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ข้ามพรมแดนกลับมายังประเทศไทยตามผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างอ้าง จึงไม่อาจรับฟังได้

/การที่...

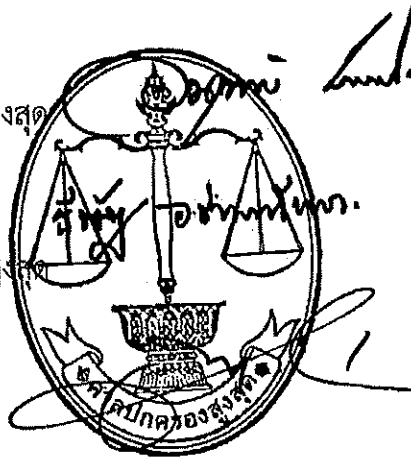
การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สอง ในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๕ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบไว้พิจารณา นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายชาวิวัฒน์ ศรีแก้ว
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอนุวัฒน์ ธาราแสง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายอนนท์ อติเรกสมบัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพินิจ มั่นสัมฤทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประพจน์ คล้ายสุบรรณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

(นายสุรศักดิ์ น้อยทอง)

ผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครอง

